

1893-02-16

þÿ — ¼ μ Ä ± ¾ Í › μ ¼ · Ñ Ñ ¿ Í ° ± ¹ ¬ Æ ¿

þÿ • Á μ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8696>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Η ΜΕΤΑΞΥ ΛΕΜΗΣΣΟΥ ΚΑΙ ΠΑΦΟΥ
ΟΔΟΣ.

Γεωμο
Πεμεως
Παφος
Δημ. Έργα
Οδ. Διπύλο
Γεφυρες
Ταχυδρομείο

Αιτωριοι

Οδοιδοτιοι => Δρομοι Λεμεσσοι - Παφοι

Ποταμοι/Χωρια => Λεμεσος

Παφος

Διοικησια

Είναι αδύνατον ν' απέλθῃ τις ἐν-
τευθεν εἰς Πάφον ἢ ἐκ Πάφου νὰ ἐλθῃ
ἐνταῦθα ἐν οἰαδήποτε ὥρᾳ τοῦ ἔτους
καὶ νὰ μὴ κάμῃ παράπονα, φοικτὰ
παράπονα, ἕνεκα τῆς ἐλεεινῆς κατα-
στάσεως τῆς ὁδοῦ τῆς μεταξὺ Λεμησ-
σοῦ καὶ Πάφου. Ἡ ὁδὸς αὕτη, ἡ συν-
δίουσα τὰς πρωτεύουσας δύο διαμερι-
σμάτων, ἥτις ὄφειλε νὰ ἦναι ἀμαξι-
τὸς ὁδὸς ἐκ τῶν καλῶν, δὲν ἦναι βα-
τὴ αὐτὴ εἰς ἡμιόνους καὶ ἵππους, ὑπάρ-
χουσι δὲ ἐν αὐτῇ πολλὰ σημεῖα, ἐν
οἷς ὁ ὁδοιπόρος ἀναγκάζεται νὰ κατ-
έλθῃ τοῦ ζώου ἵνα διέλθῃ αὐτὰ πεζῇ
ὅπως ἀπορύγη ἐπικειμένην πτώσιν ἐ-
πικίνδυνον καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὸ
ζῶόν του. Ἐννοεῖται δ' ὅτι τοιαύτη
οὕσα, κατὰ τὸν χειμῶνα, καὶ μάλι-
στα πολυμόθρον χειμῶνα, εἶδος ὁ ἐφε-
τεινός, καθίσταται ἐν πολλοῖς πάντη
ἀβατος! Καὶ ὅμως εἶναι ἠναγκασμέ-
νοι πολλοὶ νὰ διανύωσιν αὐτὴν δι' ἐρ-
γασίας των, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν
ἀρχόντων ἡμῶν, οἷον δικαστῶν κλπ.
ὁ δὲ ταχυδρόμος πολλάκις τῆς ἐβδομά-
δος εἶναι ὑπόχρεως νὰ διανύῃ αὐτὴν
ἐν ὀρισμένῳ μάλιστα χρονικῷ διαστή-
ματι. Ἡ κυβέρνησις, καίπερ πολλα-
κίς παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν κατοίκων,
καίπερ κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώ-
πων τοῦ τόπου ἐν τῷ Νομοθετικῷ πι-
εζομένη πρὸς διόρθωσιν τῆς ἀναγκαί-
οῦ τῆς ταύτης ὁδοῦ, ἠδιαφόρησε μέχρι
τουδε μὴδὲν πράξασα καὶ ἀφίνουσα
αὐτὴν ἐν ἣ διατελεῖ οἰκτρᾷ καταστά-
σει. Τὸ κοινὸν τῶν δημοσίων ἔργων
ἐτησίως δαπανᾶται εἰς ἐπουσιώδη ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔργα, εἰς μισθοὺς μη-
χανικῶν, ἐποπτῶν, καταμετρητῶν,
εἰς ὁδοιπορικὰ ἐξοδα καὶ λοιπὰ, καὶ
δὲν ἀποφασίζεται ὅπως μέρος αὐτοῦ
δαπανηθῇ καὶ εἰς σχηματισμὸν ὁδοῦ,
ἥτις ἐπρεπεν ἐκ τῶν πρώτων νὰ τύχῃ
τῆς κυβερνητικῆς μερίμνης. Τῇ ἀλη-
θείᾳ δὲν γνωρίζομεν ποῦ ν' ἀποδώσω-

μεν τὴν τὸσην ἀναλγησίαν τῆς κυβερνήσεως. Τὸ διαμέρισμα τῆς Πάφου ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς τελείσεως δημοσίων ἔργων εἶναι πολὺ ἡδικημένον, καὶ ὁμολογεῖται τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων· ἀλλὰ παραμέλησις τοιαύτη τυγχάνει πάντῃ ἀσύγνωστος καὶ εἶναι καιρὸς πλέον νὰ γείνη τι καὶ διὰ τὸ τάλαν ἐκεῖνο διαμέρισμα. Δὲν πιστευομεν νὰ ὑπάρχη τις μεταξὺ τῶν κυβερνώντων ὅστις δὲν θέλει συνομολογήσῃ ἡμῖν ὅτι ἔχομεν δίκαιον. Δὲν πρέπει νὰ παραταθῇ ἐπὶ πλέον ἡ κατάστασις αὕτη ὡς ρίψη ἢ κυβέρνησις εὐνοῦν βλέμμα καὶ ἐπὶ τοῦ διαμερίσματος ἐκείνου, ἀρχίζουσα ἀπὸ τῆς διορθώσεως τῆς κυρίας ταύτης ὁδοῦ τῆς ἑνούσης δύο διαμερίσματα καὶ τοσοῦτον συγκαζομένης· δὲν εἶναι δίκαιον νὰ διατρέχῃ τὸν ἐσχατον κίνδυνον ὁ διανύων τὴν ὁδὸν ταύτην, ὁδὸν, ἣτις, ὡς εἶπομεν, ὤφειλε πρό πολλοῦ νὰ ἦναι καλὴ ἀμαξιτός. Ἐλπίζομεν ἔφετος νὰ ληθῇ πρόνοιά τις περὶ τούτου, δαπανωμένου σπουδαίου ποσοῦ ἐκ τοῦ κονδυλίου τῶν δημοσίων ἔργων πρὸς διόρθωσιν τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ γεφύρωσιν τοῦ χειμάρρου Ξεραῦ, ἵνα καταστῇ οὕτως ἀσφαλὴς ἢ συγκοινωνία τῶν δύο πόλεων καὶ τῶν διαμερισμάτων αὐτῶν καὶ τὴν ἐλπίδα μας ταύτην στηρίζομεν εἰς τὰς ἐγνωσμενάς ὑπὲρ τοῦ τόπου ἀρίστας διαθέσεις τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος, τοῦ Μ. ἡμῶν Ἀρμοστοῦ.
